NORAKSTS
Lieta Nr.A42610708
AA43-0660-10/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 6.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš,
tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Latgales enerģija" pārstāvei *E.U.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas pārstāvei *S.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Latgales enerģija" pieteikumu par Latgales pašvaldību daudznozaru sabiedrisko pakalpojumu regulatora 2008.gada 3.jūnija lēmuma Nr.10 atcelšanu un atzīšanu par prettiesisku, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Latgales enerģija" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 16.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 5.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Latgales enerģija" (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Latgales pašvaldību daudznozaru sabiedrisko pakalpojumu regulatora (turpmāk - Regulators) 2008.gada 3.jūnija Lēmuma Nr.10 (turpmāk-Lēmums Nr.10), ar kuru nolemts anulēt SIA „Latgales enerģija" Regulatora 2005.gada 30.maijā izsniegto licenci Nr.002-05 siltumenerģijas ražošanai, licenci Nr.003-05 siltumenerģijas pārvadei un sadalei un licenci Nr.004-05 siltumenerģijas realizācijai Rēzeknes pilsētas teritorijā (turpmāk – visas kopā licences), atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem:

[1.1] Lēmumu par licenču anulēšanu iespējams pieņemt tikai pēc licenču darbības apturēšanas. Proti, no Ministru kabineta 2005.gada 30.augusta noteikumu Nr.664 „Sabiedrisko pakalpojumu licencēšanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumu Nr.664) 19.punkta izriet, ka lēmumu par licenču anulēšanu var pieņemt tikai pēc tam, kad ir pieņemts lēmums apturēt licenču darbību. Savukārt minēto noteikumu 17.punkts noteic, ka regulators nosaka termiņu, kādā komersantam jānovērš pārkāpums, kas bijis par

iemeslu licences darbības apturēšanai. No iepriekš minētā secināms, ka, apturot licenču darbību, ir jānosaka termiņš pārkāpuma novēršanai. Tikai pēc tam, ja attiecīgie trūkumi nav novērsti, var tikt izskatīts jautājums par licenču anulēšanu.

[1.2] Izskatāmajā lietā Regulators nav pieņēmis lēmumu par pieteicējai izsniegto licenču darbības apturēšanu, tādējādi neievērojot Noteikumu Nr.664 17. un 19.punktā noteikto licences anulēšanas procesu. Šāda pārkāpuma rezultātā ir būtiski aizskartas pieteicējas tiesības, jo licences darbības neapturēšanas rezultātā pieteicējai nebija tik daudz laika iespējamo pārkāpumu atrisināšanā.

[1.3] Saskaņā ar likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta piekto daļu, sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju par licences anulēšanu brīdina vismaz trīs mēnešus iepriekš. Proti, lēmums par licenču anulēšanu bija jāpieņem mēneša laikā pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa beigām, kas netika izdarīts. Lēmums par licenču anulēšanu tika pieņemts gandrīz piecus mēnešus pēc brīdinājuma termiņa beigām. Līdz ar to izskatāmajā gadījumā ir aizskartas pieteicējas intereses būt stabilā un iepriekš paredzamā tiesiskā stāvoklī.

[1.4] Kaut arī konkrētā lieta ir ierosināta pēc Regulatora iniciatīvas, uz to pēc analoģijas attiecas arī APL 64.pantā noteiktais mēneša termiņa ierobežojums galīgā lēmuma pieņemšanai. Mēneša termiņa ierobežojums dod iespēju indivīdam rēķināties ar laiku, kad notiks tiesisko attiecību nodibināšana, grozīšana vai izbeigšana. Savukārt, ja gala lēmums var tikt pieņemts neierobežotā laika posmā, pieteicējai visu laiku jāuztraucas par to, kad tiks pieņemts lēmums par licenču anulēšanu. Pēc mēneša termiņa izbeigšanās lēmumu par licenču anulēšanu vairs nevar pieņemt, neuzsākot licenču anulēšanas procedūru no jauna.

[1.5] No iepriekš minētā secināms, ka Lēmums Nr.10 ir pretrunā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta trešo un piekto daļu. Bez tam pieteicējai licences tika anulētas, pamatojoties arī uz citiem pamatiem, nekā tiem, sakarā ar kuriem pieteicējai tika nosūtīts 2007.gada 4.oktobra brīdinājums.

[2] Rakstveida paskaidrojumā Administratīvajai rajona tiesai Regulators norādīja, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem:

[2.1] Pretēji pieteikumā norādītajam, Regulatoram pirms licenču anulēšanas nebija jāpieņem lēmums par licenču darbības apturēšanu, jo šādu pienākumu neuzliek ne likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem", ne arī Noteikumi Nr.664. No likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta trešās daļas izriet, ka likums regulatoram uzliek par pienākumu anulēt licences visos gadījumos, kad ir konstatēti konkrēti trūkumi. Minētā likuma 18.panta septītā daļa noteic, ka regulators aptur izsniegtās licences darbību, ja ir pamatotas aizdomas par licences nosacījumu vai normatīvo aktu prasību pārkāpšanu vai neievērošanu. Līdz

ar to, ja regulatoram ir nevis pamatotas aizdomas par pārkāpumiem, bet fakti par to esamību, tas nedrīkst apturēt licences darbību, tieši pretēji – licence ir jāanulē. Bez tam Noteikumu Nr.664 17., 18. un 19.punts attiecas tikai uz gadījumiem, kad licence ir apturēta, savukārt, ja tā netiek apturēta, bet gan anulēta, minētās tiesību normas netiek piemērotas. Licenču apturēšana nebūtu bijusi arī lietderīga, jo tādā gadījumā Rēzeknes pilsētas iedzīvotāji būtu palikuši bez siltumapgādes visu 2007./2008.gada apkures sezonu.

[2.2] Lēmums par licenču anulēšanu pieņemts lietā, kas ierosināta pēc iestādes iniciatīvas, līdz ar ko uzskatāms, ka izskatāmajā gadījumā nebija jāpiemēro APL 64.pants. Savukārt likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta piektajā daļā norādītais, ka pirms licences anulēšanas regulators rakstveidā brīdina sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju vismaz trīs mēnešus iepriekš, jau rada pieteicējas norādītās stabilās un iepriekš paredzamās tiesiskās attiecības ar valsti. Tāpat no minētā panta piektās daļas neizriet, ka licence būtu jāanulē tieši pēc mēneša pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa beigām. Licenču anulēšanai jānotiek sabiedrības interesēs. Ja licences tiktu anulētas viena mēneša laikā pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa, t.i., vēlākais 2008.gada 4.februārī, tad tas tieši aizskartu iedzīvotāju veselību un materiālās intereses. Licenču anulēšanas laika robežas likumdevējs ir paredzējis noteikt katrā atsevišķā gadījumā, izvērtējot lietas faktiskos apstākļus un lietderību.

[2.3] Lēmumā Nr.10 ir ievērotas APL tiesību normas un ir izdarīti lietderības apsvērumi. Tāpat Regulators Lēmumu Nr.10 ir izdevis, konstatējot licenču īpašo nosacījumu 1., 6., 7.1., 7.2. un 11.punkta pārkāpumus, likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 16.panta pirmās daļas un 27.panta otrās daļas pārkāpumus, Noteikumu Nr.971 3. un 29.punkta pārkāpumus, starp siltumenerģijas piegādātāja un lietotāja noslēgtā līguma 2.1. un 6.1.punkta nosacījumu pārkāpumus. Tādējādi Regulatoram bija pienākums izdot obligāto administratīvo aktu.

[2.4] Regulators ierosināja un izskatīja lietu atbilstoši likumā noteiktajam pamatam un lietas faktiskajiem apstākļiem, ko savukārt pierāda Regulatora 2007.gada 4.oktobra lēmumā Nr.24 (turpmāk - Lēmums Nr.24) konstatētie fakti un iesniegtie dokumenti.

Savukārt Lēmums Nr.10 izdots pamatojoties uz tiesiskā ceļā iegūtu nepieciešamo informāciju. Regulators līdz Lēmuma Nr.10 pieņemšanai ieguva informāciju gan par sākotnējiem pārkāpumiem, gan par to, ka pieteicēja turpināja pieļaut vēl virkni citu normatīvo aktu pārkāpumus. Tāpat pieteicējai tika dota pienācīga iespēja tikt uzklausītai pirms Lēmuma Nr.10 pieņemšanas.

[2.5] Lēmumā Nr.10 tika konstatēts, ka pieteicēja nav novērsusi iepriekš konstatētos licenču nosacījumu pārkāpumus un turpinājusi pieļaut vēl virkni citus normatīvo aktu pārkāpumus. Turklāt tika konstatēts, ka pieteicēja nepilda Regulatora pieņemtos lēmumus. Tādējādi minētie apstākļi

kalpoja par pietiekamu pamatu, lai Regulators atzītu, ka ir nepieciešams pēc iespējas īsākā laikā novērst radušās negatīvās sekas.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 16.jūnija spriedumu atzīts par nepamatotu un noraidīts SIA „Latgales enerģija" pieteikums par Lēmuma Nr.10 atcelšanu un atzīšanu par prettiesisku. Spriedums pamatots ar turpmāk minēto motivāciju:

[3.1] Tiesa secināja, ka tiesību institūti – licences anulēšana un licences darbības apturēšana ir ietverti likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta divās dažādās savstarpēji nesaistītās daļās un savstarpēji nav pakārtoti viens otram. Proti, licences apturēšanas institūts ir nošķirams no licences anulēšanas ar to, ka pastāv tikai pamatotas aizdomas par to, ka netiek ievēroti vai tiek pārkāpti licences nosacījumi vai normatīvie akti. No vēsturiskās likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta analīzes izriet, ka 2000.gada 19.oktobrī pieņemtais likums (likums spēkā no 2001.gada 1.jūnija) sākotnēji reglamentēja tikai licences grozīšanas un anulēšanas kārtību. Un tikai 2004.gada 2.decembrī ar likuma grozījumiem (spēkā no 2005.gada 1.aprīļa) pievienoja jaunu – licences apturēšanas institūtu. Tādējādi tiesa secināja, ka licences anulēšanas institūts nav interpretējams tādā veidā, ka tas ir pakārtots licences darbības apturēšanas institūtam.

[3.2] Tiesa par nepamatotu atzina pieteicējas viedokli, ka tieši no Noteikumu Nr.664 19.punkta izriet, ka lēmumu par licenču anulēšanu var pieņemt tikai pēc tam, kad ir pieņemts lēmums apturēt licenču darbību. Bez tam, tā kā no likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" neizriet, ka licences anulēšanas institūts būtu pakārtots licences darbības apturēšanas institūtam, tad, tiesas ieskatā, nav pamata uzskatīt, ka šo jautājumu regulē Noteikumi Nr.664. Proti, Noteikumu Nr.664 17., 18. un 19.punkti konkretizē (detalizē) likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta septītajā daļā ietverto licences darbības apturēšanas institūtu un tie nepaplašina Ministru kabinetam likumdevēja doto deleģējumu.

[3.3] Ņemot vērā, ka Lēmumu Nr.24 Regulators ir pamatojis ar likuma normām, kas reglamentē licences anulēšanu un brīdinājuma izteikšanu, proti, likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta trešās daļas 1. un 2.punktu un piekto daļu, tiesa atzina, ka šāda Regulatora rīcība ir pamatota un atbilst tiesību normām. Tādējādi tiesa nepiekrita pieteicējas viedoklim, ka tā kā izskatāmajā lietā Regulators nav pieņēmis lēmumu par pieteicējai izsniegto licenču darbības apturēšanu, Regulators nav ievērojis noteikto procedūru.

[3.4] No likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 1.panta izriet, ka viens no sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas mērķiem ir nodrošināt nepārtrauktus, drošus un kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus. Savukārt no minētā likuma 16.panta pirmās daļas un 22.panta pirmās daļas izriet sabiedriskā pakalpojuma sniedzēja uzdevums, proti, sniegt nepārtrauktu pakalpojumu, nodrošinot pakalpojuma atbilstošu kvalitāti un

kvantitāti. Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam licence tiek izsniegta uz noteiktu termiņu noteiktai darbības zonai. Tādējādi licence dod tiesības sniegt pakalpojumu, bet vienlaicīgi arī uzliek pienākumus, kas ir saistīti ar sabiedrības interesēm saņemt nepārtrauktus un kvalitatīvus pakalpojumus noteiktā daudzumā.

[3.5] Tiesa konstatēja, ka Lēmums Nr.24 ir pamatots ar likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta trešās daļas 1.punktu un 2.punktu. Tādējādi uz Regulatora lēmumu attiecas likumā noteiktais termiņš – par licences anulēšanu regulators rakstveidā brīdina sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju vismaz trīs mēnešus iepriekš (18.panta piektā daļa). Tiesas ieskatā noteiktais brīdinājuma termiņš pakalpojumu sniedzējam par licences anulēšanu ir cieši saistīts ar licencētā pakalpojumu sniedzēja tiesībām sniegt pakalpojumu un vienlaicīgi arī ar pienākumu, kas skar sabiedrības intereses – saņemt nepārtrauktus un kvalitatīvus pakalpojumus noteiktā daudzumā. Ja likumdevējs nebūtu noteicis šādu brīdināšanas termiņu, tad tiktu aizskartas gan pakalpojuma sniedzēja intereses sniegt pakalpojumu visā licences derīguma termiņa laikā, kā arī, no otras puses, aizskartas pakalpojuma lietotāju intereses saņemt nepārtrauktus un kvalitatīvus pakalpojumus noteiktā daudzumā.

[3.6] Tiesa nepiekrita pieteicējas viedoklim, ka pēc trīs mēnešu termiņa beigām Regulatoram pēc analoģijas ar APL 64.pantu ir mēneša ierobežojums galīgā lēmuma pieņemšanai. Tā kā Regulatora lēmumā par licences anulēšanu ir jāsabalansē gan pakalpojumu sniedzēja intereses, gan lietotāju intereses, tad likumdevējs apzināti ir noteicis regulatoram izvēles brīvību un devis iespēju izvērtēt katru gadījumu atsevišķi. Tāpat regulatoram administratīvajā aktā par licences anulēšanu ir jāizdara APL 66.pantā notiktie lietderības apsvērumi, proti, par administratīvā akta nepieciešamību, piemērotību, vajadzību un atbilstību. Izdarot šos lietderības apsvērumus, iestāde nonāk pie taisnīgākā risinājuma katrā konkrētā situācijā.

Tādējādi tiesa piekrita Regulatora viedoklim, ka licenču apturēšana viena mēneša laikā pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa beigām, t.i., vēlākais 2008.gada 4.februārī, būtiski aizskartu iedzīvotāju veselību un materiālās intereses, jo siltumapgāde tiktu pārtraukta apkures sezonas vidū un līdz ar to par nepamatotu atzina pieteicējas viedokli, ka pēc mēnešu termiņa izbeigšanās lēmumu par licenču anulēšanu vairs nevar pieņemt, neuzsākot licenču anulēšanas procedūru no jauna.

[3.7] No pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem (2007.gada 30.oktobrī *(lietas 195.-200.lapa)*, 2007.gada 19.decembrī *(lietas 166.-173.lapa)*, 2008.gada 18.februārī *(lietas 177.-187.lapa)*) tiesa konstatēja, ka pieteicēja nav piekritusi tam, ka ir atbildīga par licenču nosacījumu un normatīvo aktu pārkāpumiem. No minētā savukārt izriet pieteicējas rīcība, ka tā nenovērsa Lēmumā Nr.24 norādīto licenču nosacījumu 7.1., 7.2. un 6.3.punkta pārkāpumus. Bez tam Lēmumā Nr.10 ir konstatēti vairāki pārkāpumi papildus Lēmumā Nr.24 norādītajiem.

[3.8] Pamatojoties uz iepriekš konstatēto, tiesa secināja, ka Lēmums Nr.10 ir pamatots ar norādēm uz licenču nosacījumu 7.1., 7.2. un netieši uz 6.3.punkta pārkāpumiem, kas bija minēti Lēmumā Nr.24. Tiesas vērtējumā, palielinot uzskaitīto licenču nosacījumu pārkāpumu skaitu Lēmumā Nr.10, nemainās pārkāpuma būtība, jo arī sākotnējie konstatētie pārkāpumi nav novērsti. Turklāt Lēmumā Nr.10 minētie licenču nosacījumu un normatīvo aktu pārkāpumi tika norādīti pieteicējai jau iepriekš adresētajās vēstulēs (Regulatora 2007.gada 11.decembra vēstule *(lietas 163.-165.lapa)* un 2008.gada 29.janvāra vēstule *(lietas 174.-176.lapa)*) un pieteicējai bija dota iespēja izteikt savu viedokli un novērst pārkāpumus.

Tiesas ieskatā brīdinājuma institūta mērķis izskatāmajā gadījumā ir panākt situāciju, kad pakalpojumu sniedzējs novērš licenču nosacījumu vai normatīvo aktu pārkāpumus. Arī viens pārkāpums var būt būtisks un būt par pamatu licenču anulēšanai, jo tādējādi netiek sasniegts likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 1.pantā noteiktais – nodrošināt nepārtrauktus, drošus un kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus. Tādējādi no minētā panta, kā arī 22.panta pirmās daļas izriet sabiedriskā pakalpojuma sniedzēja uzdevums – sniegt nepārtrauktu pakalpojumu, nodrošinot pakalpojuma atbilstošu kvalitāti un kvantitāti kā to nosaka licences nosacījumi. Saglabājoties kaut vienam pārkāpumam, nemainās pakalpojuma sniedzēja pienākums – novērst konstatētus pārkāpumus.

[3.9] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa nepiekrita pieteicējai, ka Regulators nepamatoti anulēja licences, balstoties arī uz cietiem pamatiem, nekā tiem, saskaņā ar kuriem pieteicējai tika nosūtīts Lēmums Nr.24 par brīdinājumu anulēt licences. Tādējādi tiesa uzskatīja, ka Lēmums Nr.10 ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 16.jūnija spriedumu SIA „Latgales enerģija" iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot minēto spriedumu atcelt kā nepamatotu. Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem:

[4.1] Tiesa ir nepareizi interpretējusi Noteikumu Nr.664 17., 18. un 19.punktu, kā arī likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta noteikumus. Proti, tiesa ir secinājusi, ka Noteikumu Nr.664 17., 18. un 19.punkti konkretizē (detalizē) likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta septītajā daļā ietverto licences darbības apturēšanas institūtu. Pieteicēja minēto tiesas argumentu saprot tādējādi, ka Noteikumu Nr.644 tiesību normas nav attiecināmas uz licenču anulēšanas procedūru, ja tā notiek, neapturot licenču darbību. Tātad tiesa, iztulkojot likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta noteikumus, nošķir gadījumu, kad licence tiek anulēta, iepriekš apturot tās darbību (18.panta septītā daļa), no gadījuma, kad licence tiek anulēta, iepriekš neapturot tās darbību (18.panta trešā daļa). Taču šāda interpretācija, pieteicējas ieskatā, ir nepareiza, jo likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta trešā daļa un septītā daļa nevis paredz atšķirīgas licences anulēšanas

procedūras (attiecīgi bez licences darbības anulēšanas un ar licences darbības anulēšanu), bet gan 18.panta septītā daļa paskaidro un konkretizē 18.panta trešo daļu. Proti, 18.panta piektā un turpmākās daļas katra kaut kādā mērā konkretizē 18.panta trešo daļu, kura nosaka, kādos gadījumos var anulēt licenci.

[4.2] Ņemot vērā iepriekš minēto, pieteicēja uzskata, ka likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta septītā daļa pretēji 18.panta trešajai daļai neparedz licences anulēšanas procedūru ar iepriekšēju licences darbības apturēšanu, bet paskaidro, kā licences anulēšanai ir jānotiek. Proti, likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" vispār neparedz iespēju anulēt licenci, iepriekš neapturot licences darbību. Minēto viedokli pieteicēja pamato arī ar to, ka Noteikumi Nr.664 izšķir licences anulēšanu pēc paša operatora gribas un licences anulēšanu pēc kompetentās valsts pārvaldes iestādes iniciatīvas, bet pēdējā gadījumā neizdala licences anulēšanu ar un bez licences iepriekšējas tās darbības apturēšanas. Proti, licences anulēšanu pēc valsts pārvaldes iestādes iniciatīvas Noteikumos Nr.644 reglamentē tikai 12.punkts un 19.punkts. Ja 12.punkts attiecas uz informācijas iegūšanas stadiju administratīvās lietas procesā, un tas teorētiski varētu attiekties uz licences anulēšanu neatkarīgi no tā, vai tai jānotiek ar vai bez iepriekšējas licences darbības apturēšanas, tad 19.punkts pasaka, kas ir obligāta stadija pirms iespējamās licences anulēšanas, un šī stadija ir licences darbības apturēšanas stadija.

Citiem vārdiem sakot, līdzīgi kā likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.panta piektā un turpmākās daļas detalizē un paskaidro šī panta trešo daļu, tā arī Noteikumu Nr.664 17.-19.punkts paskaidro, kas un kā notiek, ja komersants nav izpildījis 16.punkta prasības (par licences izmantošanu, licences nosacījumu ievērošanu un izpildi ir atbildīgs komersants), t.i., nav darbojies likumā noteiktajā kārtībā. Tā strukturāli, shematiski un analītiski vērtējot Noteikumus Nr.664, secināms, ka minēto noteikumu 16.-19.punkts reglamentē gadījumu, kad operators savā darbībā pieļauj trūkumus, un paredz dažādas sekas, atkarībā no tā, vai šie trūkumi tiek novērsti, vai netiek novērsti. Ja šie trūkumi netiek novērsti, licence ir anulējama, turklāt, kā izriet no Noteikumu Nr.664 17. un 19.punkta, licences darbība ir apturama pirms iespējamās licences apturēšanas. Vienlaicīgi minētie noteikumi neparedz citu licences anulēšanas procedūru, t.i., procedūru bez iepriekšējas licences darbības apturēšanas.

[4.3] Pieteicējai nav saprotams, kā saskaņā ar tiesas izdarīto slēdzienu var būt tā, ka likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" paredz divas procedūras licences anulēšanai (ar un bez licences darbības iepriekšējas apturēšanas), bet Noteikumos Nr.664, kuriem ir detalizēti jāreglamentē likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 18.pantā paredzētās licences grozīšanas un anulēšanas procedūras, pēkšņi ir aizmirsts detalizēti reglamentēt licences anulēšanas, ja tā notiek bez licences darbības iepriekšējas apturēšanas, procedūru. Pieteicējas ieskatā Noteikumos Nr.664 nav reglamentēta licences anulēšana bez licences darbības iepriekšējas

apturēšanas. Tas ir tāpēc, ka šādu licences anulēšanas procedūru neparedz arī likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem". Savukārt pretēja interpretācija, kādu izskatāmajā lietā ir izdarījusi tiesa, ir atzīstama par kļūdainu iepriekš izklāstīto apsvērumu kontekstā.

[4.4] Spriedumā ir manāma nepareiza likuma interpretācija, ka anulēt licences var arī pēc tam, kad beidzies mēneša termiņš, kas sākas pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa beigām. Proti, tiesa ir nepareizi secinājusi, ka Regulators drīkstēja pieņemt pārsūdzēto administratīvo aktu pēc tam, kad bija beidzies mēneša termiņš, kas sākās pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa beigām. Šāds tiesas secinājums ir pretrunā arī ar indivīda interesi būt stabilā un iepriekš paredzamā tiesiskajā stāvoklī. Šādu indivīda interesi likums aizsargā pat gadījumos, kad varētu tikt pieņemts indivīdam nelabvēlīgs administratīvais akts. Tas skaidri noteikts APL 49.panta ceturtajā daļā.

[4.5] Ņemot vērā iepriekš minēto, uzskatāms, ka Lēmums Nr.10 ir nelikumīgs, jo tas tika pieņemts vairāk kā mēnesi (faktiski vairāk kā četrus mēnešus) pēc tam, kad beidzās mēneša termiņš pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa beigām.

[5] 2010.gada 26.martā Administratīvajā apgabaltiesā saņemtajos rakstveida paskaidrojumos Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija norādīja, ka SIA „Latgales enerģija" apelācijas sūdzību neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz pirmās instances tiesā Regulatora sniegtajos paskaidrojumos minēto, papildus norādot turpmāk minēto:

[5.1] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, Noteikumu Nr.664 17.,18. un 19.punkts attiecas tikai uz gadījumiem, kad licence ir apturēta, savukārt, ja tā netiek apturēta, bet gan anulēta, minētās tiesību normas netiek piemērotas. Turklāt, ja būtu jāpiemēro pieteicēja norādītā procedūra licences anulēšanai, pakalpojumu sniedzējam faktiski nebūtu nekāda riska pārkāpt gan licences noteikumus, gan tiesību normas, kā arī sniegt nekvalitatīvus pakalpojumus, jo vienmēr, pirms licences anulēšanas, būtu jāaptur licence un jādod iespēja pakalpojumu sniedzējam novērst konstatētos trūkumus. Tādējādi šāda tiesību normu interpretācija apdraudētu iedzīvotāju tiesības saņemt kvalitatīvus un nepārtrauktus pakalpojumus (kā izriet no tiesību normām, kamēr licence būtu apturēta, pakalpojumu sniedzējiem nebūtu tiesības sniegt attiecīgos pakalpojumus).

[5.2] Ņemot vērā iepriekš minēto, uzskatāms, ka tiesa, interpretējot Noteikumu Nr.664 17.,18. un 19.punktus, ir pamatoti nonākusi pie secinājuma, ka Regulatoram nebija jāaptur licenču darbība pirms to anulēšanas.

[5.3] Nepareizs un nepamatots ir pieteicēja uzskats, ka tiesa ir nepareizi secinājusi, ka licenci var anulēt arī pēc tam, kad beidzies mēneša termiņš, kas sākas pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa beigām. No Regulatoru likuma 18.panta piektās daļas 1.teikuma izriet, ka brīdinājums par licences anulēšanu ir nesaraujami saistīts ar gala lēmumu par licenču anulēšanu, līdz ar to radot pieteicēja norādītās stabilās un iepriekš paredzamās tiesiskās

attiecības ar valsts pārvaldi. Tādējādi pieteicējs jau zināja, ka licence netiks anulēta trīs mēnešus iepriekš pēc brīdinājuma, līdz ar ko argumenti par tiesisko paļāvību nav atbilstoši.

Tāpat no Regulatoru likuma 18.panta piektās daļas neizriet, ka licence būtu jāanulē tieši trīs mēnešus pēc brīdinājuma izteikšanas vai mēnesi pēc tam, kad beidzies trīs mēnešu termiņš pēc brīdinājuma. Tā kā tiesību normā ir noteikts, ka Regulators var anulēt licenci vismaz trīs mēnešus pēc brīdinājuma izteikšanas, astoņu mēnešu termiņš, kurā anulēta licence kopš brīdinājuma izteikšanas, nebūtu jāuzskata par procesuālo pārkāpumu. Vēl jo vairāk tāpēc, ka licences anulēšanai ir jānotiek, ievērojot sabiedrības intereses. Tajā pašā laikā ir skaidrs, ka lēmuma izdošanai par licenču anulēšanu jābūt noteiktām laika robežām, taču tās likumdevējs ir paredzējis noteikt katrā atsevišķā licenču anulēšanas gadījumā, izvērtējot lietas faktiskos apstākļus (piemēram, pienākumu sniegt siltumapgādes pakalpojumus ziemas laikā) un lietderību, tajā pašā laikā arī nodrošinot aizskarto personu tiesību ievērošanu.

[5.4] Pieteicējs savā apelācijas sūdzībā ir neadekvāti atsaucies uz APL 49.panta ceturto daļu, jo, kā jau iepriekš minēts, Regulatoru likumā nav noteikts konkrēts 3 mēnešu termiņš, kurā ir jāanulē licences. APL 49.panta norma paredz, ka pat ja APL vai cits normatīvais akts nosaka termiņu, kurā iestādei administratīvā procesa gaitā jāizpilda procesuālā darbība, iestādei, termiņa nokavējuma gadījumā, termiņa nokavējums ir pienācīgi jāpamato.

[5.5] Ņemot vērā iepriekš minēto, uzskatāms, ka pirmās instances tiesa ir pareizi secinājusi, ka licenci var anulēt arī pēc tam, kad beidzies termiņš, kas sākas pēc trīs mēnešu brīdinājuma termiņa beigām.

[6] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve apelācijas sūdzību un pieteikumu uzturēja uz tajos minētajiem argumentiem, bet atbildētāja pārstāve tos neatzina un lūdz noraidīt pieteikumu.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 16.jūnija spriedumā ietvertais

pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

Administratīvā apgabaltiesa atkārtoti nevērtē apelācijas sūdzības argumentus, par kuriem vērtējums sniegts pirmās instances tiesas spriedumā, kurā ietverto pamatojumu Administratīvā apgabaltiesa jau atzina par pareizu un pietiekamu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Latgales enerģija" pieteikumu par Latgales pašvaldību daudznozaru sabiedrisko pakalpojumu regulatora 2008.gada 3.jūnija lēmuma Nr.10 atcelšanu un atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	*(paraksts)*	E.Puriņš
Tiesneses	*(paraksts)*	S.Kanenberga
	(paraksts)	U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis E.Puriņš
Rīgā, 2010.gada 6.maijā